

Publicerad 2014-02-13 00:25 av frosthjärta

jag vet inte om vi ska hälsa längre/mitt (nästan)ex

Jag försöker att le
trots att jag vet att jag inte borde
Jag trummar nervöst i bordet
och piper fram ett hej
Förstummad,
förbluffad, fördummad
över dina nattsvarta ögon
och ditt jakande svar
Ty om jag var du,
med ärr efter mig,
skulle jag inte ha svarat alls
Jag undrar tyst
när du började inse
att du var den siste att se
det onda i mig

Var det när jag inte bjöd dig på fest?
Var det när jag stötte bort dig då du gillade mig som mest?
Var det när jag drog dig tillbaka,
och ännu en gång lät mig smaka,
på sorgen i dina läppar?
Var det när jag satte käppar
i dina hjul?

Var det när jag stelnade så fort du
ville visa,
försäkra, bevisa,
att vi hörde ihop?
Jag lät dig aldrig hålla om mig,
och jag ville aldrig att du skulle hålla av mig
Men jag lät dig aldrig lämna,
jag lät dig aldrig gå

Så,
nästa gång vi ses ska jag lydigt titta bort
och om vi någon gång pratar ska jag hålla det kort

"Förlåt"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten